

Çalışma Hayatında Öznel İyi Oluş Araştırmaları: Bibliyometrik Bir İnceleme

Subjective Well-Being Research in Working Life: A Bibliometric Review

Arife Uygun^a

Özet

Öznel iyi oluş, çalışan iyi oluşunun alt boyutlarından biri olup hem yaşam hem de iş memnuniyetini kapsamı nedeniyle çalışma hayatında önemli bir yere sahiptir. Çalışanların yaşam kalitesinin temel göstergelerinden biri olarak kabul edilen bu kavram, bireylerin iş yaşamındaki deneyimlerinin yanı sıra özel yaşamlarıyla kurdukları dengeyi de yansıtmaktadır. Son yıllarda yönetim ve örgütsel davranış alanında bibliyometrik çalışmaların artması, öznel iyi oluşun daha kapsamlı biçimde ele alınmasına imkan tanımıştır. Bu çalışmada, Web of Science veri tabanında “subjective well-being”, “happiness”, “life satisfaction” ve “positive affect” anahtar kavramları kullanılarak elde edilen 3.677 makale analiz edilmiştir. VOSviewer ve bibliometrix R programları aracılığıyla yürütülen analizlerde anahtar kavramlar, yazar iş birlikleri, makaleler, ülkeler ve dergiler incelenmiştir.

Bulgular, özellikle 2020 sonrasında uzaktan çalışmanın yaygınlaşmasıyla kaynakların korunması teorisi, iş sonrası toparlanma ve psikolojik kopma temalarının öne çıktığını, girişimcilik ve anlamlı iş gibi konuların ise yeni eğilimler arasında yer aldığını göstermektedir. Öznel iyi oluş alanında en sık kullanılan kavramlar iş tatmini ve yaşam memnuniyeti olurken, tematik kümelenmeler performans, yaşam memnuniyeti ve pozitif etki etrafında şekillenmiştir. Yayınlanan dergilerin hem psikoloji hem de örgütsel psikoloji alanında yoğunlaşması, konunun disiplinlerarası niteliğini ortaya koymaktadır. Türkiye’deki çalışmaların sınırlı ve uluslararası iş birliğinin düşük düzeyde olması ise alanın geliştirilmesi gerektiğine işaret etmektedir. Ayrıca öznel iyi oluş alanına yönelik bibliyometrik çalışmaların az sayıda olması, bu araştırmanın önemini vurgulamaktadır. Bu çalışma, kavramın tarihsel gelişiminde öne çıkan anahtar kavramların evrimini sistematik biçimde incelemesi ve güncel literatürde yer alan yeni eğilimleri ortaya çıkarması açısından önemli bir katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Öznel İyi Oluş, Yaşam Memnuniyeti, Olumlu Duygulanım, İş Tatmini, Bibliyometrik Analiz.

Jel Kodları: D72, D79

Başvuru: 28.8.2025

Kabul: 4.9.2025

Abstract

Subjective well-being is one of the sub-dimensions of employee well-being and holds an important place in working life as it encompasses both life and job satisfaction. This concept, accepted as one of the fundamental indicators of employees' quality of life, reflects not only individuals' experiences in their work life but also the balance they establish with their private lives. The increase in bibliometric studies in the field of management and organizational behavior in recent years has enabled subjective well-being to be addressed more comprehensively. In this study, 3,677 articles obtained using the keywords “subjective well-being,” “happiness,” “life satisfaction,” and “positive affect” in the Web of Science database were analyzed. Analyses conducted using VOSviewer and Bibliometrix R programs examined key concepts, author collaborations, articles, countries, and journals.

The findings show that, especially after 2020, with the spread of remote working, the themes of resource conservation theory, post-work recovery, and psychological detachment have come to the fore, while topics such as entrepreneurship and meaningful work are among the new trends. The most frequently used concepts in the field of subjective well-being were job and life satisfaction, while thematic clusters formed around performance, life satisfaction, and positive impact. The concentration of published journals in both psychology and organizational psychology highlights the interdisciplinary nature of the subject. The limited number of studies in Turkey and the low level of international collaboration indicate that the field needs to be developed. Furthermore, the scarcity of bibliometric studies on subjective well-being underscores the importance of this research. This study makes a significant contribution by systematically examining the evolution of key concepts that have emerged in the historical development of the concept and by revealing new trends in the current literature.

Key Words: Subjective Well-Being, Life Satisfaction, Positive Affect, Job Satisfaction, Bibliometric Analysis.

Jel Codes: D72, D79

^a Araştırma Görevlisi-Uygun-Arife, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, arifeuygun@comu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-7637-5015>

GİRİŞ

Öznel iyi oluş kavramı, 1950'lerin sonlarından itibaren sosyal bilimlerde önem kazanmaya başlamıştır. Bu dönemde özellikle yaşam kalitesi göstergeleri aracılığıyla kurumsal ve sosyal politikaları yönlendirmek amacıyla kullanılan bir araştırma alanına dönüşmüştür. 1980'lerin sonlarına kadar çoğunlukla hedonik iyi oluş ile özdeşleştirilmiş ancak daha sonraki çalışmalar, kavramın çok boyutlu bir yapı olarak ele alınması gerektiğini ortaya koymuştur (Keyes, 2006: 2). Öznel iyi oluş, bireylerin yaşamlarına ve duygusal deneyimlerine ilişkin yaptıkları genel değerlendirmeleri ifade etmektedir (Diener vd., 2017: 87).

Bireylerin yaşamı iş, aile ve sosyal çevre gibi farklı alanlardan oluştuğu için öznel iyi oluş, bu alanların her birini kapsayan çok boyutlu bir yapıya sahiptir (Ryan ve Deci, 2001: 144; Diener, 2000: 34). Bu kavram yaşam memnuniyeti, bağlılık, olumlu/olumsuz duygusal tepkiler, yaşam amacı, sosyal ilişkiler ve eğlence gibi alanlarda bireyin öznel değerlendirmelerini içermektedir. Dolayısıyla öznel iyi oluş yalnızca mutluluğa değil, aynı zamanda bireyin kendini geliştirmesine, yaşam amacı edinmesine ve sosyal katkı gibi eudaimonik kapasitelerinin gelişimine de vurgu yapmaktadır. Bu yönüyle, mutluluğa kıyasla daha kapsamlı ve ölçülebilir bir çerçeve sunmaktadır. Öznel iyi oluş araştırmalarının temel amacı, bireylerin yaşamlarının iyileştirilmesidir. Yaşam kalitesinin önemli öncüllerinden biri olan öznel iyi oluş, bireylerin yaşamlarını daha nitelikli hâle getirmek için önemli bir unsur olarak değerlendirilmektedir (Diener ve Ryan, 2009: 391-392; Keyes, 2006: 8).

Örgütsel psikoloji literatüründe öznel iyi oluş kavramı genellikle iş tatmini, stres, işe bağlılık, işyerinde mutluluk ve tükenmişlik gibi kavramlarla ilişkilendirilerek ele alınmaktadır (Bakker ve Oerlemans, 2012: 178). Çalışanların düşük düzeyde öznel iyi oluşa sahip olmaları stres, sağlık sorunları ve iş performansında azalma gibi olumsuz sonuçlara yol açabilmektedir. Bu nedenle örgütler, çalışanların öznel iyi oluşunu desteklemek amacıyla çalışan bağlılığını artırma, iş-yaşam dengesi uygulamaları geliştirme ve esnek çalışma düzenlemeleri sağlama gibi çeşitli stratejilere yönelmektedir (Diener vd., 2017: 87; Russell, 2008: 117).

Çalışan iyi oluşunun alt boyutlarından biri olan öznel iyi oluş, çoğunlukla yaşam memnuniyeti ve iş tatmini ile ilişkilendirilmektedir (Page ve Vella-Brodrick, 2009: 451). Çalışan iyi oluşuna yönelik yapılan bibliyometrik analizler incelendiğinde Dominko ve Verbič (2019) ekonomi alanında öznel iyi oluş kavramına ilişkin bir bibliyometrik çalışma gerçekleştirmiştir. Araştırmacılar, 2008 ekonomik krizine odaklanarak verileri Web of Science veri tabanından elde etmiş ve analizleri VOSviewer programı aracılığıyla gerçekleştirmiştir. Analiz sonuçlarına göre, 2008 mali krizinin ardından araştırmacıların standart ekonomi teorisinin iyi oluş yaklaşımını sorgulamaya başladıkları ve bu dönemde öznel iyi oluş araştırmalarında önemli bir artış yaşandığı görülmüştür. Bu çalışma, öznel iyi oluş kavramının nispeten genç ve gelişmeye devam eden bir alan olduğunu vurgulamaktadır. Benzer şekilde, Khan ve Nasim de bilgi çalışanlarının öznel iyi oluşuna yönelik bibliyometrik bir araştırma yapmıştır. Çalışmalarında veriler Scopus veri tabanından elde edilmiş analizler ise bibliometrix R paketi ve VOSviewer kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda dört temel öneri geliştirilmiştir: (1) esneklik ve teknoloji entegrasyonu, (2) bilgi işine özgü iyi oluş stratejileri, (3) liderlik tarzlarının önemi ve (4) bilgi paylaşımı ile kapsayıcı kültürün desteklenmesi.

Covid-19 pandemisiyle birlikte uzaktan çalışmanın yaygınlaşması, yeni istihdam biçimlerinin ortaya çıkışı, iş ve yaşam sınırlarının dönüşüm geçirmesi ve iş güvencesizliğinin artması öznel iyi oluş çalışmalarını daha da kritik hâle getirmiştir. Çalışma yaşamında değişen koşullar, çalışanların psikolojik ve duygusal deneyimlerini doğrudan etkilediği için öznel iyi oluşun kapsamlı biçimde ele alınması önem taşımaktadır. Çalışma hayatı bağlamında öznel iyi oluşu bütüncül olarak ele alan araştırmaların sınırlı olması, bu araştırmanın yapılma gerekçesini oluşturmaktadır. Bu doğrultuda gerçekleştirilen bibliyometrik analiz, alanın kavramsal gelişimine katkı sağlamanın yanı sıra örgütsel uygulamalara da yol gösterici öneriler sunmaktadır. Ayrıca çalışma, literatürdeki yeni eğilimleri ve kavramsal boşlukları ortaya koyarak gelecekteki araştırmalar için öneriler geliştirmeyi hedeflemektedir.

1. ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

Bibliyometrik analiz yöntemi, son yıllarda çalışma yaşamına yönelik araştırmalarda önemli bir yer edinmiştir. Bu yöntem, çok sayıda nesnel verinin performans ve tematik analizine imkân tanıyarak kurumsallaşmış alanların bilimsel evrimini ve kümülatif bilimsel bilgi birikimini ortaya koymayı ve haritalandırmayı sağlar. Bibliyometrik çalışmalar, alana özgü bütüncül bir bakış açısı sunarak araştırma boşluklarının belirlenmesine, yeni fikirlerin geliştirilmesine ve alana yönelik katkıların artırılmasına katkı sağlar. Bu çalışmalar ise temelde iki boyutta yürütülmektedir: performans analizi ve bilimsel haritalama (Donthu vd., 2021: 285).

Performans analizi, ülkeler, üniversiteler, dergiler ve yazarlar gibi bilimsel aktörlerin faaliyetlerini ve bu faaliyetlerin etkilerini, yayın ve atıf sayısı gibi sayısal ölçütler üzerinden değerlendirmeyi amaçlar (Noyons vd., 1999: 592). Bilimsel haritalama ise araştırma bileşenleri arasındaki ilişkileri inceler. Bu yöntem aracılığıyla bir alanın bilişsel yapısı, geçirdiği evrimler ve temel aktörleri belirlenebilir. Bu kapsamda atıf analizi, ortak atıf analizi, bibliyografik bağlantı, eş-kelime analizi ve ortak yazarlık analizi gibi teknikler kullanılır. Performans analizinde araştırma bileşenlerinin sayısal sonuçları

incelenirken bilimsel haritalamada bu bileşenler arasındaki ilişkiler değerlendirilmektedir (Donthu vd., 2021: 288-289; Cobo vd., 2011: 147). Bibliyometrik analiz, önemli katkılar sunarak farklı alanların evrimsel süreçlerini, yeni eğilimlerini ve araştırma boşluklarını görünür kılmaktadır.

Bu çalışma için yürütülen bibliyometrik analiz süreci Şekil 1’de gösterildiği üzere beş aşamada gerçekleştirilmiştir. Birinci aşamada, “subjective well-being”, “happiness”, “life satisfaction” ve “positive affect” anahtar kavramları kullanılarak Web of Science veri tabanında tarama yapılmış ve toplam 90.199 kayıt tespit edilmiştir. İkinci aşamada kapsam daraltılarak yalnızca İngilizce dilinde, 2024 yılına kadar yayımlanmış ve makale türünde olan yayınlar seçilmiş, bu sınırlama sonucunda kayıt sayısı 74.564’e düşürülmüştür. Üçüncü ve dördüncü aşamada, Web of Science kategori filtreleme seçenekleri kullanılarak alan dışı konular elenmiştir. Öznel iyi oluş literatürünün farklı alanlara dağılması nedeniyle önce ilgili kategoriler belirlenmiş, ardından disiplinler arasındaki dağılım değerlendirilmiştir. Bu kapsamda;

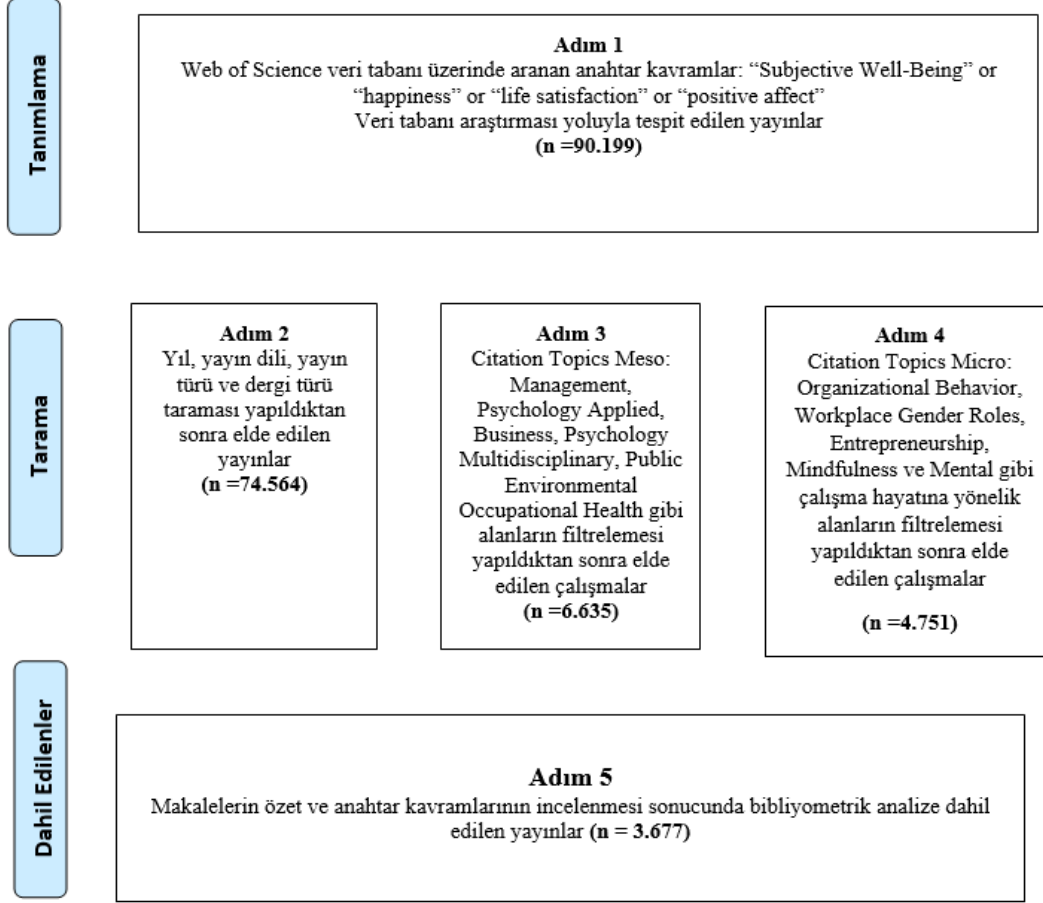
- Citation Topics Meso: Management, Psychology Applied, Business, Psychology Multidisciplinary, Public Environmental Occupational Health, Social Sciences Interdisciplinary, Psychology Social ve Industrial Relations Labor gibi çalışma hayatına yönelik kategoriler dahil edilmiştir.
- Citation Topics Micro: Organizational Behavior, Workplace Gender Roles, Entrepreneurship, Mindfulness ve Mental Health gibi alt kategoriler seçilmiştir.

Bu eleme sonucunda kayıt sayısı 4.751’e düşmüştür. Beşinci aşamada, makalelerin özetleri ve anahtar kavramları ayrıntılı olarak incelenmiş ve nihai olarak 3.677 çalışma bibliyometrik analize dâhil edilmiştir. Analize dahil edilecek yayınlar belirlendikten sonra, analizler VOSviewer ve bibliometrix R paketi kullanılarak yürütülmüştür. VOSviewer, güçlü görselleştirme imkânı ve verileri ayrıntılı biçimde sunabilme özelliği nedeniyle tercih edilmiştir (van Eck ve Waltman, 2009: 524). bibliometrix R paketi ise kapsamlı analiz yapabilme kapasitesi ve farklı bibliyometrik göstergeleri bütüncül şekilde değerlendirebilmesi sayesinde kullanılmıştır (Aria ve Cuccurullo, 2017: 959). Verilerin toplanma sürecinde yalnızca Web of Science (WoS) veri tabanının kullanılması, araştırmanın temel sınırlılıkları arasında yer almaktadır. WoS, geniş kapsama alanı, güvenilirliği ve atıf verilerindeki tutarlılığı nedeniyle tercih edilmiştir. Birden fazla veri tabanının birlikte kullanılması ise iki veri tabanının da farklı formatlara sahip olması nedeniyle insan hatası riskini artırabileceği için ideal bir yöntem olarak kabul edilmemektedir (Donthu vd., 2021). Bu nedenle Scopus veri tabanı analize dâhil edilmemiştir.

Analiz aşamasında, VOSviewer yazılımı üzerinden veri temizliği ve standardizasyonu sağlanmıştır. Bu kapsamda, farklı yazım biçimleriyle yinelenen anahtar kavramlar, dergiler ve yazar isimleri için ayrı bir dosya hazırlanmış ve bu dosya analiz sürecinde kullanılmıştır. Böylece aynı kavrama veya yazara ait tekrarlar tek bir başlık altında toplanarak daha sağlıklı bir analiz gerçekleştirilmiştir. Anahtar kelime analizi ve yazar analizinde güvenilirliği artırmak amacıyla en az beş tekrar ölçütü esas alınmıştır. Bu değer, literatürde yaygın olarak kullanılan bir uygulama olup hem az kullanılan kavramların dışlanması hem de yalnızca anlamlı bir yapıya ulaşan kavramların analize dâhil edilmesine olanak tanımaktadır.

Araştırma sürecinde yapılan analizler; anahtar kavramlar, yazarlar, makaleler, ülkeler ve dergiler olmak üzere beş başlık altında ele alınmıştır. Bu analiz kapsamında bibliyometrik çalışmaların temelini oluşturan hem performans analizi hem de bilimsel haritalama yöntemleri birlikte kullanılmıştır.

- Anahtar kavramlar bölümünde, anahtar kelime tabanlı analizler yapılmış, tematik gruplar belirlenmiş ve anahtar kelimelerin zaman içerisindeki evrimi incelenmiştir.
- Yazarlar kısmında, öznel iyi oluş alanında yazar iş birliği ağları ortaya koyulmuş, en çok atıf alan ve bağlantı gücü yüksek olan yazarlar analiz edilmiştir.
- Makaleler başlığında, en fazla atıf almış ilk on makale belirlenmiş ve bu çalışmaların tematik sınıflandırması yapılmıştır.
- Ülkeler bölümünde, en çok yayına sahip ülkeler, tek yazarlı ve çok uluslu çalışmaların dağılımı incelenmiş, ayrıca uluslararası iş birliği oranları ortaya koyulmuştur.
- Dergiler kısmında ise en çok atıf alan ve en fazla yayın yapan dergiler değerlendirilmiştir.

Şekil 1. Çalışma Hayatında Öznel İyi Oluş Çalışmalarına İlişkin Web Of Science Veri Setinin PRISMA Akış Diyagramı

2. BULGULAR

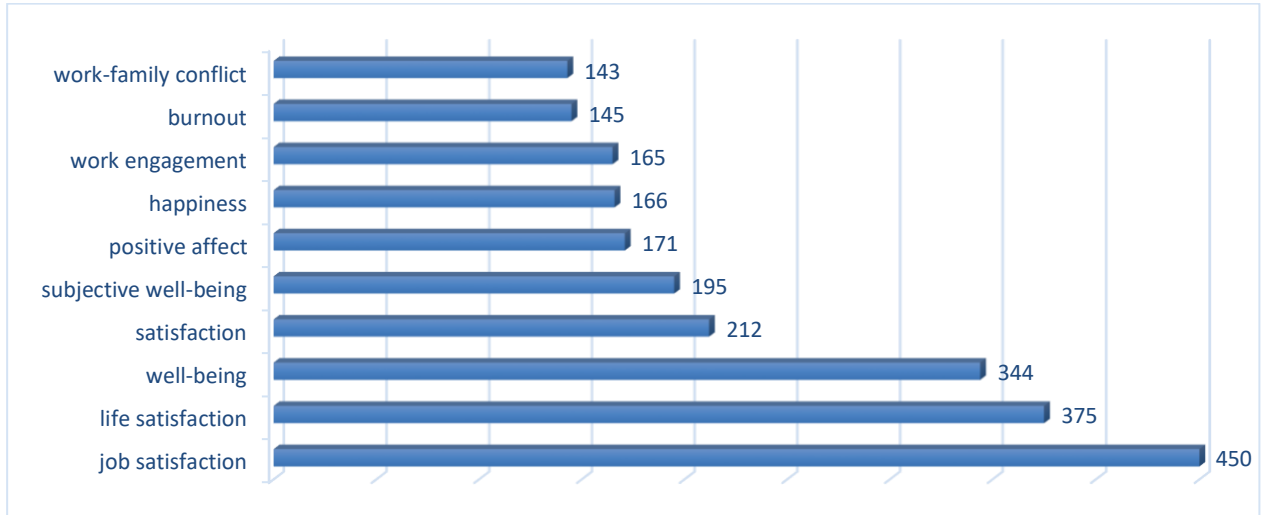
Analiz, 1970–2024 yılları arasında yayımlanmış İngilizce makaleler üzerinden gerçekleştirilmiş ve bu kapsamda toplam 3.677 çalışma incelenmiştir. Bu makalelerin 1.040 farklı dergide yayımlanmış olması, alanın disiplinlerarası niteliğini ortaya koyarken, yıllık büyüme oranının %7,56'ya ulaşması ise araştırma alanının dinamik ve sürekli genişleyen bir yapıda olduğunu göstermektedir. Belge başına düşen ortalama atıf sayısının 44,47 olması, öznel iyi oluş literatürünün güçlü bir görünürlüğe sahip olduğunu kanıtlamaktadır. Analizde yer alan toplam yazar sayısı 8.794'tür; bunlardan 366'sı tek yazarlı 399 çalışma üretmiştir. Ayrıca uluslararası ortak yazarlık oranının %28,58 gibi yüksek bir düzeyde olması, alanın küresel ölçekte güçlü bir iş birliğiyle geliştiğini ortaya koymaktadır.

2.1. Anahtar Kelimeler

Şekil 2. Öznel İyi Oluş Alanında En Sık Kullanılan Anahtar Kelimeler

Şekil 3'te gösterildiği üzere anahtar kelime analizi sonucunda iş tatmini, yaşam memnuniyeti ve iyi oluş kavramlarının en sık kullanılan anahtar kelimeler olduğu görülmektedir. Öznel iyi oluş kavramı, iş yaşamında iş tatmini, özel yaşamda ise yaşam memnuniyeti şeklinde karşılık bulmaktadır. Çalışma hayatında hem iş tatmininin (%9) hem de yaşam memnuniyetinin (%8) en yüksek orana sahip olması, öznel iyi oluşun literatürde çok boyutlu bir şekilde ele alındığını göstermektedir. Bununla birlikte, iş-yaşam dengesi ve iş-aile çatışması da öznel iyi oluş kapsamında incelenen önemli temalar arasında yer almaktadır. Çalışmaların aynı zamanda mutluluk, liderlik, iş performansı ve stres gibi konulara odaklanması, alanın hem bireysel hem de örgütsel düzeyde geniş bir yere sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

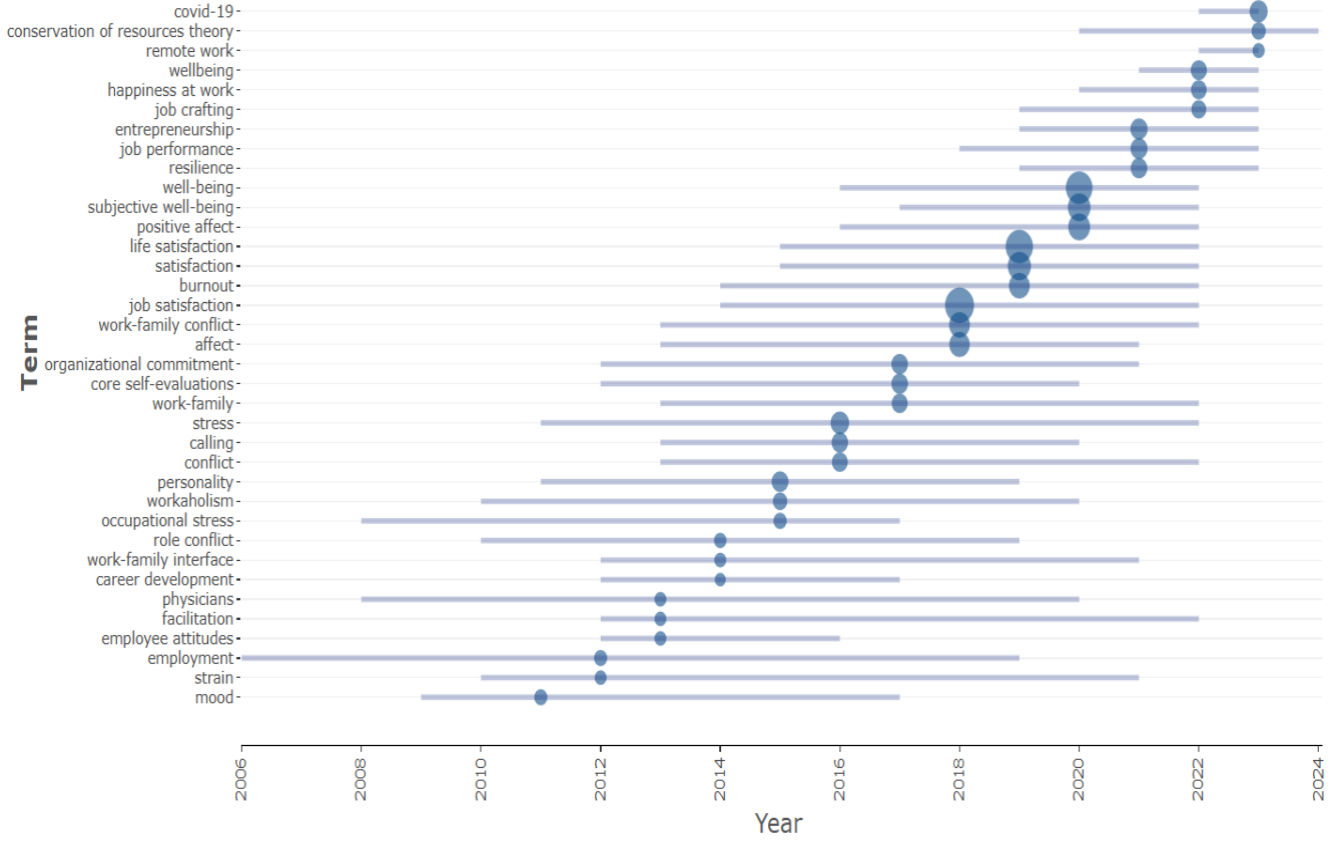

Şekil 3. Öznel İyi Oluş Alanında En Sık Kullanılan Kelimeler

Şekil 4 ve şekil 5'te tarihsel süreç içerisinde değişen güncel konular yer almaktadır. Tarihsel süreç incelendiğinde, öznel iyi oluş alanına yönelik çalışmaların giderek artış gösterdiği görülmektedir. Çalışanların iyi oluş düzeylerinin verimlilik ile ilişkilendirilmesi, çalışan iyi oluşu kavramının literatürde önem kazanması gibi nedenlerle çalışma hayatının psikolojik ve duygusal yönlerine odaklanan araştırmalar yaygınlaşmıştır. Kırılma noktaları incelendiğinde ise özellikle 2020 yılından itibaren Covid-19 pandemisi ve uzaktan çalışma temalarının öne çıktığı görülmektedir. Pandemi ile birlikte yaygınlaşan uzaktan çalışma biçimleri, çalışma hayatına yönelik yeni sorun ve tartışmaları beraberinde getirmiş, bu kapsamda yeni araştırma alanlarının doğmasına zemin hazırlamıştır. Uzaktan çalışma, özellikle iş ve yaşam sınırlarını bulanıklaştırarak iş-

aile çatışması gibi sorunların daha görünür hale gelmesine neden olmuştur. Bu bağlamda, iyi oluş araştırmaları uzaktan çalışmanın çalışanlar üzerindeki etkilerini incelemeye yoğunlaşmıştır.

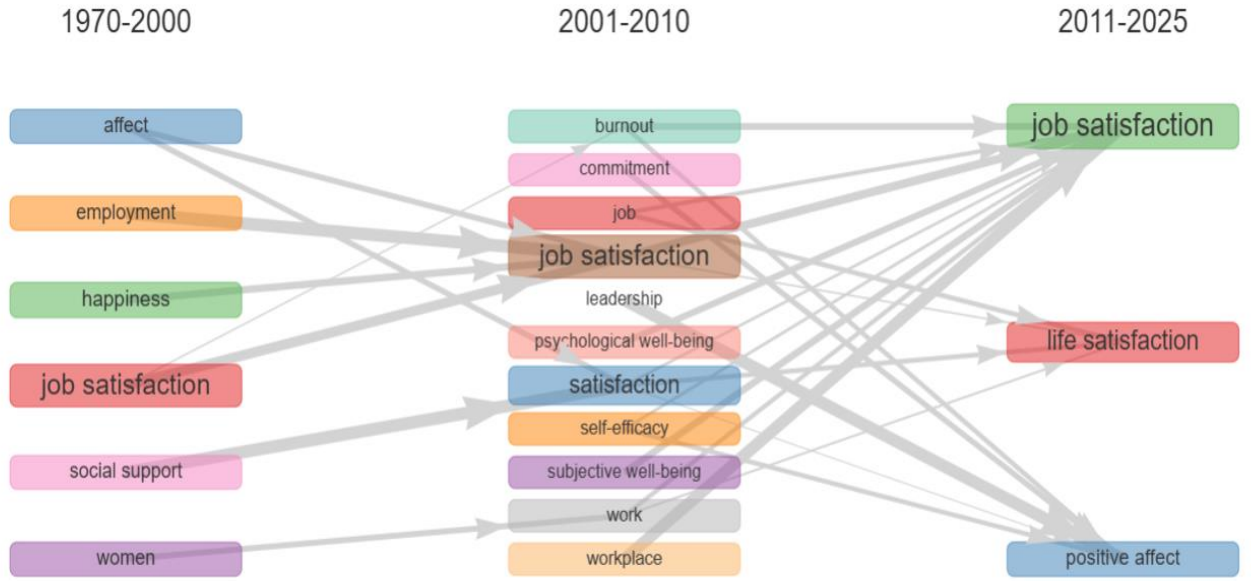
Benzer şekilde, bu dönemde öne çıkan bir diğer kavram Kaynakların Korunması Teorisi (COR) olmuştur. COR teorisi, çalışanların sahip oldukları kaynakları kaybetmemek için çaba gösterdiğini, kayıp yaşadıklarında ise bunları telafi etmeye yönelik stratejiler geliştirdiğini öne sürmektedir (Hobfoll, 1989: 513). Uzaktan çalışmanın norm haline gelmesiyle birlikte çalışanların iyi oluş düzeylerindeki düşüşler ve yaşam çatışmalarındaki artış, kaynak kaybı ve telafi mekanizmalarının önemini daha da artırmıştır (Sonnentag ve Natter, 2004: 369). Dolayısıyla, son dönemde yapılan çalışmaların hem uzaktan çalışma bağlamında hem de COR teorisi çerçevesinde yoğunlaştığı ve literatüre yeni katkılar sunduğu anlaşılmaktadır.

Şekil 4. Öznel İyi Oluş Araştırmalarında Zamana Göre Anahtar Kelime Eğilimleri

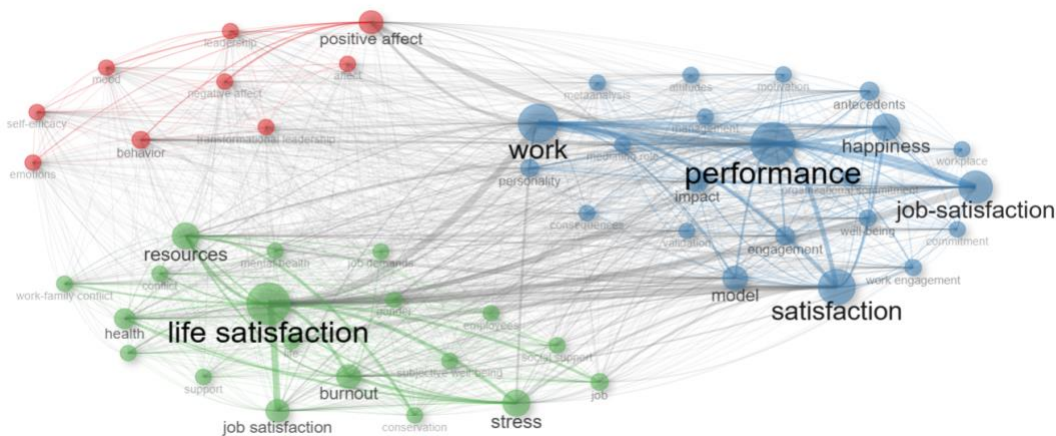
Anahtar kelimelerin detaylı incelemesi için ayrıca VOSviewer programı kullanılmıştır. Analizler sonucunda iş sonrası toparlanma (recovery experience), işyerinde mutluluk (happiness at work), işten psikolojik kopuş (psychological detachment), iş özerkliği (job autonomy), iş talepleri ve kaynakları teorisi (JD-R theory) ve tele-çalışma (teleworking) gibi kavramların öne çıktığı belirlenmiştir. Bu kavramların özellikle Covid-19 pandemisi sonrası artış göstermesi, uzaktan ve hibrit çalışma biçimlerinin sonuçlarıyla yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Pandemiyle birlikte iş ve özel yaşam sınırlarının bulanıklaşması, çalışanların işten psikolojik olarak uzaklaşmalarını zorlaştırmış; bu durum iş kontrolünün azalmasına ve iş ile yaşam memnuniyeti gibi farklı açılardan iyi oluş düzeylerinin olumsuz etkilenmesine yol açmıştır (Martin vd., 2022; Sonnentag ve Fritz, 2007).

Günümüzde Covid-19 pandemisiyle birlikte yaygınlaşan uzaktan çalışma biçimleri ve gelişen bilgi ve iletişim teknolojileri, çalışma mekânı sınırlarını ortadan kaldırarak işin mesai saatleri dışına BİT'ler aracılığıyla taşınmasına neden olmuştur. Bu gelişme, çalışanların yaşam kalitesini ve iş tatminini tehdit eden bir unsur haline gelmiştir (Diaz vd., 2012). Literatürdeki paradoksal bulgular ise bu araştırma alanlarını daha da önemli kılmakta ve çalışmaların giderek bu temalarda yoğunlaştığını ortaya koymaktadır (Day vd., 2019: 5). 2020 sonrasında güncel konular arasında yer alan bu kavramların, pandemi süreciyle birlikte dönüşen çalışma koşullarının etkisiyle ön plana çıktığı değerlendirilmektedir. Bunun yanında girişimcilik (entrepreneurship) ve anlamlı iş (meaningful work) kavramlarının da öne çıkan temalar arasında yer aldığı görülmektedir.

Şekil 6. Öznel İyi Oluş Alanında Kavramsal Evrim (1970–2025)

Şekil 7’de öznel iyi oluş alanındaki tematik harita gruplarına yer verilmektedir. Tematik gruplara yönelik yapılan analizde üç farklı küme tespit edilmiştir. Mavi kümede performans, iş tatmini, memnuniyet, mutluluk, işyeri, öncüller ve etki kavramları arasında güçlü bağlantılar bulunmakta, bu da çalışmaların büyük ölçüde iş tatmini ve iş performansının öncülleri ile sonuçları etrafında şekillendiğini ortaya koymaktadır. Yeşil kümede yaşam memnuniyeti, kaynaklar, stres, tükenmişlik, iş tatmini, ruh sağlığı, iş-aile çatışması ve sağlık kavramları öne çıkmaktadır. Bu küme, işyeri ve kişisel yaşam etkileşimine odaklanmakta; özellikle iş talepleri, sağlık ve sosyal destek gibi konuların iş yaşamındaki olumsuzlukların hem çalışma hayatına hem de özel yaşama yansımalarını ele aldığı görülmektedir. Kırmızı kümede ise olumlu duygu, olumsuz duygu, dönüşümsel liderlik, ruh hali, davranış, öz-yeterlilik ve duygular kavramları yer almakta; bu kümenin liderlik ve duygular etrafında yoğunlaştığı anlaşılmaktadır. Çalışmalarda, liderliğin davranışsal yönlerine odaklanıldığı, liderliğin duygulardan ve öz-yeterlilikten nasıl etkilendiği ya da bu unsurları nasıl etkileyebildiğine ilişkin geniş bir literatür bulunduğu görülmektedir. Sonuç olarak, tematik kümelendirme analizi üç tema ortaya koymaktadır: (1) liderlik ve duygular, (2) iş performansı ve iş tatmini, (3) stres ve iyi oluş.

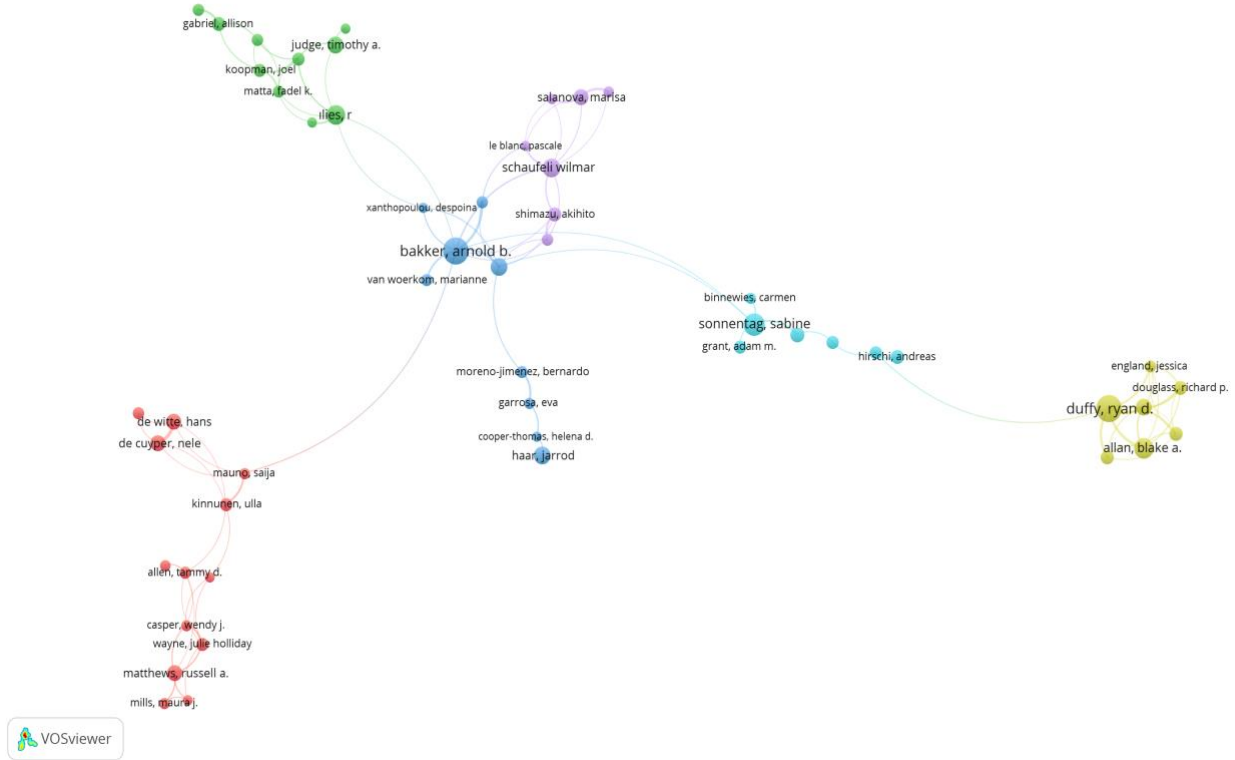
Şekil 7. Öznel İyi Oluş Alanında Tematik Harita Grupları

2.2. Yazarlar

Aşağıdaki grafikte yazarların iş birliği ağı, yayın sayıları ve toplam bağlantı güçleri yer almaktadır. Bağlantı gücü açısından incelendiğinde, Ryan Duffy (28) en yüksek bağlantıya sahip yazardır. Onu sırasıyla Arnold Bakker (20), Eric Lambert (18), Blake Allan (14) ve Kelsey Austin (13) takip etmektedir. Yayın sayıları bakımından ise Ryan Duffy (32) ve Arnold Bakker (32) ilk sırada yer almaktadır.

Yazar iş birliği ağı incelendiğinde, öznel iyi oluş alanında altı farklı araştırma kümesinin ortaya çıktığı görülmektedir.

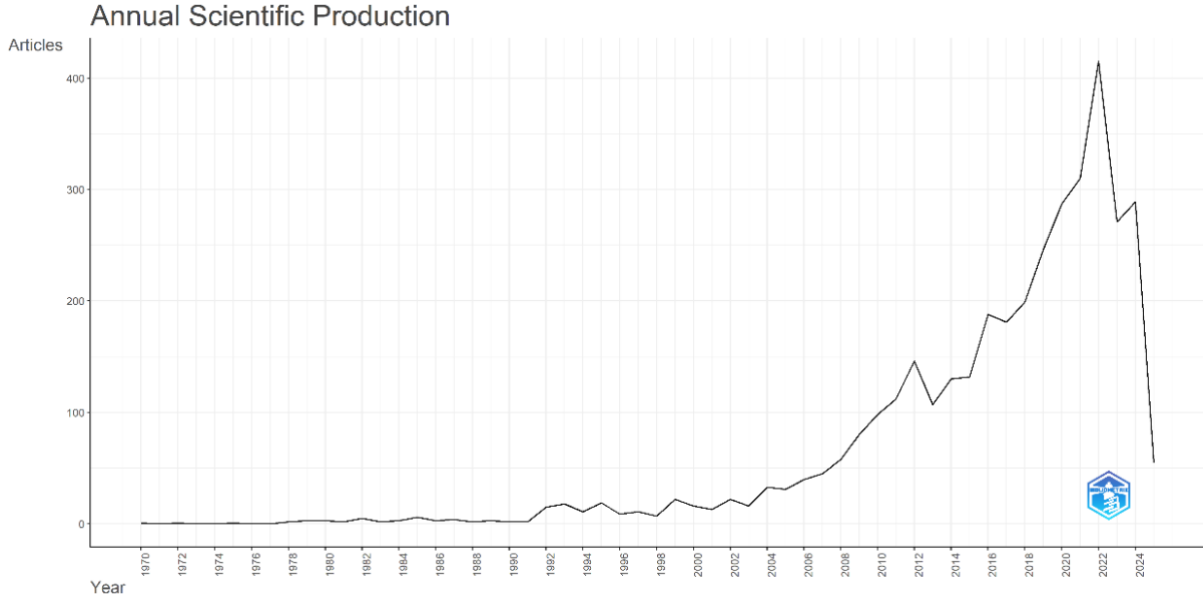
- **Kırmızı Küme (Cluster 1)** → İş ve aile rolleri arasındaki etkileşim, iş–aile çatışması, iş–yaşam dengesi, esnek çalışma ve iş güvencesizliği gibi konuları içeren bu küme, çalışanların aile ve iş rollerinin öznel iyi oluş üzerindeki etkilerini ele almaktadır.
- **Yeşil Küme (Cluster 2)** → Örgütsel davranış ekseninde yoğunlaşmakta olup liderlik, motivasyon, örgütsel adalet, bireysel özellikler ve iş tatmini gibi konulara odaklanmaktadır.
- **Mavi Küme (Cluster 3)** → Öznel iyi oluş, tükenmişlik, iş–yaşam dengesi, iş–aile çatışması ve pozitif psikolojiye odaklanan bu küme, iş talepleri ve kaynaklarının çalışanların iyi oluş düzeyleri üzerindeki etkilerini tartışmaktadır.
- **Mor Küme (Cluster 4)** → Tükenmişlik, işe adanma ve iş sağlığı psikolojisi konularına odaklanan bu küme, özellikle JD-R modeli çerçevesinde tükenmişlik ve katılım süreçlerini ele almaktadır.
- **Açık Mavi Küme (Cluster 5)** → Psikolojik deneyimler, stres, ruh hali, iş sonrası toparlanma, olumlu duygular ve kariyer gelişimi gibi temalara odaklanan bu küme, çalışanların öznel iyi oluşunu şekillendiren psikolojik süreçleri ele almaktadır.
- **Sarı Küme (Cluster 6)** → Anlamli iş, kariyer psikolojisi, iş tatmini, yaşam memnuniyeti ve öznel iyi oluş arasındaki ilişkileri inceleyen bu küme, bireylerin iş yaşamlarında anlam arayışlarının ve kariyer deneyimlerinin öznel iyi oluş üzerindeki belirleyici rolüne odaklanmaktadır.

Şekil 8. Öznel İyi Oluş Alanında Yazar İş birliği Ağı

2.3. Makaleler

Tarihsel süreç içerisindeki yayın sayıları incelendiğinde, zaman içerisinde belirgin bir artış eğilimi olduğu görülmektedir. Şekil 9'da görüldüğü üzere özellikle 2022 yılında yayın sayısında dikkat çekici bir artış yaşanmıştır. Bu durum, büyük ölçüde Covid-19 pandemisiyle bağlantılı olarak yorumlanabilir. Pandemi sonrasında uzaktan çalışmanın yaygınlaşması, iş ve ev yaşamı arasındaki sınırları yeniden şekillendirmiş, bu da iş-yaşam çatışmalarını artırarak çalışanların hem yaşam memnuniyetini hem de iş tatminini olumsuz etkilemiştir. Bu bağlamda söz konusu dönemdeki yayın artışı, literatürdeki yeni araştırma gereksinimlerinin ve artan ilginin bir yansıması olarak değerlendirilebilir.

Şekil 9. Öznel İyi Oluş Alanında İlişkin Yıllık Bilimsel Üretimi

Aşağıdaki tabloda en çok atıf alan ilk on çalışma yer almaktadır. Bu çalışmaların konu başlıkları; liderlik ve olumsuz yönetim davranışları (Tepper 2000), iş-aile ilişkileri (Carlson vd. 2000; Byron, 2005; Edwards ve Rothbard, 2000), motivasyon (Grant, 2008), tükenmişlik ve işe adanma (Bakker vd., 2014), iş ve yaşam memnuniyeti (Judge vd., 1998), kariyer başarısı (Ng vd., 2005), bireysel özellikler ve değerlendirmeler (Judge vd., 2003) ile güven ve takım çalışması (Jones ve George, 1988) şeklinde sınıflandırılabilir. Bu başlıklar, çalışma hayatının çok yönlü doğasını ve çalışanların iyi oluş düzeylerini etkileyen farklı alanları ortaya koymaktadır.

Örneğin, liderlerin sergilediği olumlu ya da olumsuz davranışlar, çalışanların iyi oluş düzeylerini doğrudan etkilemektedir. Benzer şekilde iş birliği ve ekip çalışması, çalışanlar için temel bir kaynak işlevi görmekte ve iş-yaşam memnuniyetinin artmasına katkıda bulunmaktadır. Öte yandan, iş-aile çatışması, iş tatmini ve yaşam memnuniyeti kavramları, öznel iyi oluş araştırmalarında en sık ele alınan temel değişkenler olup çalışanların iyi oluş düzeylerinde belirleyici rol oynamaktadır. Ayrıca, bireysel özellikler ve tutumlar, çalışanların olayları algılama ve değerlendirme biçimlerini şekillendirerek onların psikolojik iyi oluşunu doğrudan etkileyen faktörler arasında yer almaktadır. Bu nedenle söz konusu kavramlar, öznel iyi oluşun anlaşılmasında ve kuramsal çerçevesinin oluşturulmasında temel bileşenler olarak değerlendirilebilir.

Tablo 1. Öznel İyi Oluş Alanında En Çok Atıf Alan İlk On Yayın

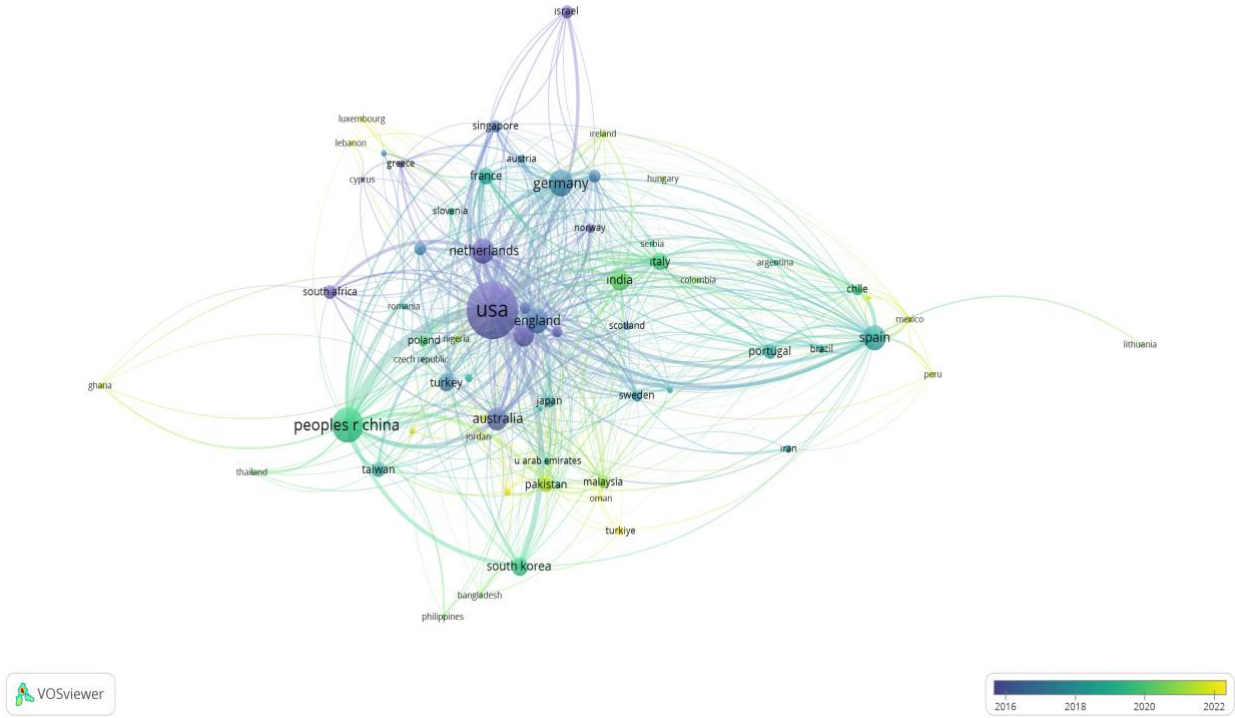
Yazar Adı	Makale Adı
Tepper (2000)	Consequences of Abusive Supervision

Carlson vd. (2000)	Construction and İntial Validation of a Multidimensional Measure of Work-Family Conflict
Bakker vd. (2014)	Burnout and Work Engagement: The JD-R Approach
Byron (2005)	A Meta-Analytic Review of Work-Family Conflict and İts Antecedents
Ng vd. (2005)	Predictors of Objective and Subjective Career Success: A Meta-Analysis
Edwards ve Rothbard (2000)	Mechanisms Linking Work and Family: Clarifying The Relationship Between Work and Family Constructs
Judge vd. (2003)	The Core Self-Evaluations Scale: Development of a Measure
Grant (2008)	Does İntinsic Motivation Fuel The Prosocial Fire? Motivational Synergy in Predicting Persistence, Performance, And Productivity
Judge vd. (1998)	Dispositional Effects on Job and Life Satisfaction: The Role of Core Evaluations
Jones ve George (1988)	The Experience and Evolution of Trust: Implications For Cooperation and Teamwork

2.4. Ülkeler

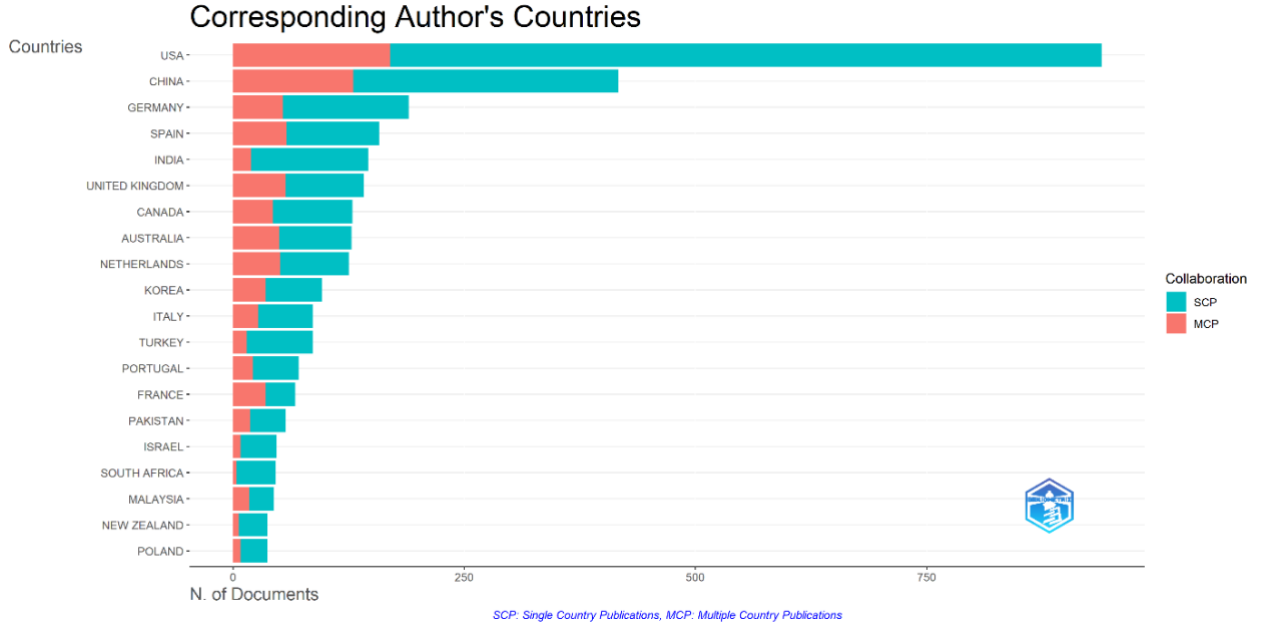
Şekil 10'da öznel iyi oluş alanında ülkeler arası iş birliği ağı gösterilmektedir. Ülkeler arası karşılaştırmada toplam bağlantı gücü açısından ABD 395 puanla birinci, Çin 207 puanla ikinci, İngiltere 159 puanla üçüncü sıradadır. Atıf sıralaması ABD (82.678), Hollanda (14.671) ve Çin (12.574) şeklinde ilerlemektedir. Toplam yayın sayısında ise ABD (1.134), Çin (433) ve Almanya (255) ilk üçtedir. ABD'nin yayın hacmi, atıf sayısı ve toplam bağlantı gücünde birinci sırada olması, alanın bilgi üretimi ve iş birliği ağlarının merkezinde konumlandığını göstermektedir. Türkiye'de ise 24 yayın, 39 atıf ve 5 bağlantı gücü bulunmaktadır. Bu göstergeler ise, öznel iyi oluş araştırmalarının ülkede yeni olduğunu ve uluslararası iş birliği ağlarına sınırlı ölçüde dâhil olduğunu göstermektedir. ABD, İngiltere ve Hollanda gibi ülkelerde alanın erken dönemde kurumsallaşmış olması hem atıf hacmini hem de bağlantı gücünü artırmıştır. Türkiye'de alanın kurumsallaşması ve etki gücünün artması için zamana ve çokuluslu ortak yazarlıkların güçlendirilmesine ihtiyaç vardır.

Bununla birlikte, Meksika, Peru, Umman ve Suudi Arabistan gibi ülkelerde öznel iyi oluş araştırmalarının özellikle 2020 sonrasında yoğunlaştığı görülmektedir. Türkiye'de olduğu gibi bu ülkelerde çalışmaların geç ortaya çıkması, dil engelleri, akademik teşvik sistemlerindeki sınırlılıklar ve uluslararası iş birliği düzeyinin düşük olması gibi etkenlerle açıklanabilir.

Şekil 10. Öznel İyi Oluş Alanında Ülkeler Arası İş Birliği Ağı

Aşağıdaki grafikte yazarların tek ülke ve çok ülkeli yayınlarına yer verilmiş olup bu veriler, ülkelerin hem yayın sayılarını hem de uluslararası iş birliği düzeylerini değerlendirmeye olanak tanımaktadır. Yazarların iş birliği yaptığı ülkeler incelendiğinde en yüksek uluslararası iş birliği oranlarına sahip ülkeler Fransa (%52,2), Hollanda (%40,8), Birleşik Krallık (%40,4), Avustralya (%39,1), Malezya (%38,6), İspanya (%36,7) ve Güney Kore (%36,5) olarak öne çıkmaktadır. Bu ülkeler, öznel iyi oluş alanında güçlü bir uluslararası iş birliği ağı geliştirmiştir. ABD, en fazla yayın sayısına sahip ülke olmasına rağmen %18,1'lik iş birliği oranıyla diğer ülkelere kıyasla daha düşük düzeyde kalmaktadır. Buna karşılık Çin (%31,2) ve Almanya (%28,4) daha yüksek iş birliği oranlarına sahiptir. Hindistan (%13), Türkiye (%17,4), İsrail (%17), Yeni Zelanda (%16,2) ve Güney Afrika (%8,7) gibi ülkelerde ise uluslararası iş birliği sınırlı olup çalışmaların çoğunlukla yerel düzeyde yürütüldüğü görülmektedir. Türkiye'nin iş birliği içinde bulunduğu ülkeler arasında İngiltere, Almanya, İsveç, İspanya, Güney Kore, Malezya, Umman, Pakistan ve Birleşik Arap Emirlikleri yer almaktadır.

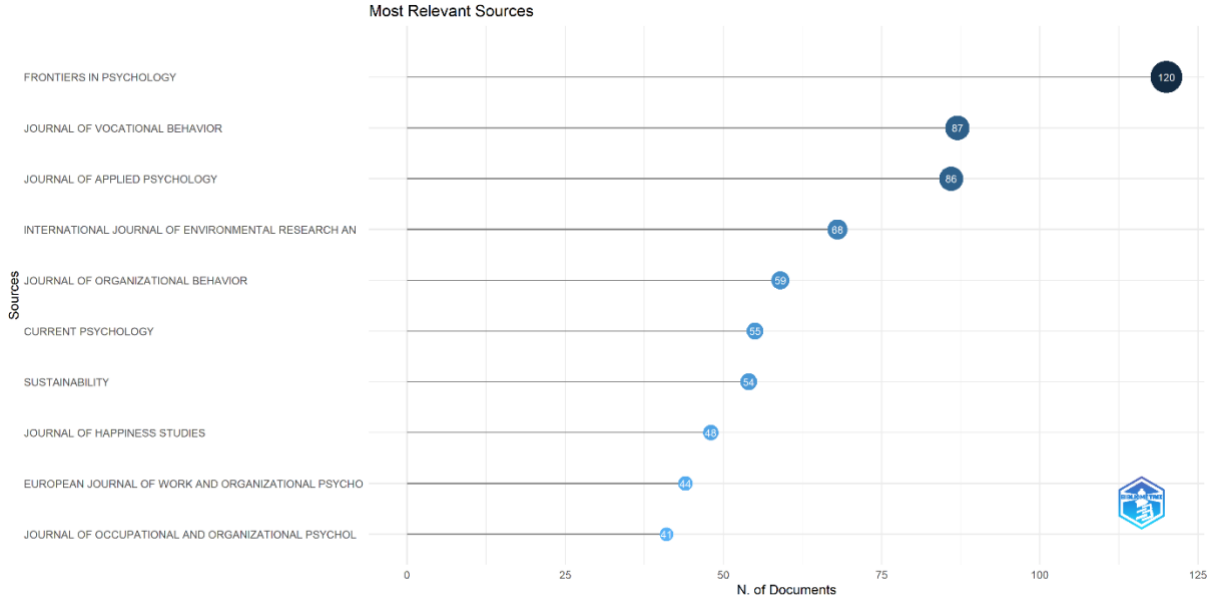

Şekil 11. Öznel İyi Oluş Alanında En Fazla Yayın Yapan Ülkeler ve Uluslararası İş birliği Dağılımı

2.5. Dergiler

Yapılan bibliyometrik analiz sonucunda, anahtar kelimelerin en fazla geçtiği ilk on dergi belirlenmiş ve sonuçlar aşağıdaki grafikte sunulmuştur. Analiz kapsamında toplam 1.040 farklı dergi tespit edilmiştir. Bu dergiler incelendiğinde hem psikoloji hem de örgütsel psikoloji alanındaki dergilerin öne çıktığı görülmektedir. En çok yayın yapan dergi “Frontiers in Psychology” olurken, bunu “Journal of Vocational Behavior” takip etmiştir. Psikoloji alanında yayın yapan “Frontiers in Psychology”, “Current Psychology” ve “Journal of Happiness Studies”, kişilik psikolojisi, mutluluk, duygular ve öznel iyi oluş konularına yoğunlaşan dergiler olarak öne çıkmaktadır.

Örgütsel davranış ve iş psikolojisi alanındaki dergiler arasında ise “Journal of Vocational Behavior”, “Journal of Applied Psychology”, “International Journal of Environmental Research and Public Health”, “Journal of Organizational Behavior”, “Sustainability” “European Journal of Work and Organizational Psychology” ve “Journal of Occupational and Organizational Psychology” dikkat çekmektedir. Bu dergilerin özellikle, çalışma ve örgüt psikolojisi, davranış yönetimi, iş tatmini, iş-aile çatışması, çalışan sağlığı, işe uyum sağlama ve örgütsel bağlamda iyi oluş gibi konulara yoğunlaştığı görülmektedir.

Şekil 12. Öznel İyi Oluş Alanında En Fazla Yayın Yapan Dergiler

Yapılan atıf analizi sonucunda en fazla atıf alan derginin “Journal of Applied Psychology” (n=15.494) olduğu belirlenmiştir. Bu dergi, özellikle iş ve örgütsel psikoloji alanında bilişsel, motivasyonel, duygusal ve davranışsal süreçlere odaklanan çalışmalarıyla literatürde merkezi bir konumda yer almaktadır. İkinci sırada “Journal of Personality and Social Psychology” (n=6.690) bulunmakta olup bu dergi, kişilik süreçleri ve bireysel farklılıklar üzerine yoğunlaşmakta; davranış, duygu, başa çıkma ve sağlık konularını kapsamlı biçimde ele almaktadır. Üçüncü sıradaki “Journal of Vocational Behavior” (n=5.922) ise kariyer gelişimi, mesleki uyum ve iş yaşamındaki bireysel farklılıklar üzerine yayımladığı çalışmalarla öne çıkmaktadır. Bu dergilerin ardından, örgütsel davranış alanına odaklanan “Journal of Organizational Behavior” (n=5.653) ile yönetim teorisi alanında önemli bir yere sahip olan “Academy of Management Journal” (n=5.246) gelmektedir. Bu bulgular, öznel iyi oluş araştırmalarının yalnızca psikoloji alanıyla sınırlı kalmadığını; örgütsel davranış ve yönetim literatüründe de yoğun biçimde ele alındığını göstermektedir. Dolayısıyla çalışma hayatındaki öznel iyi oluş araştırmalarının hem psikoloji hem de örgütsel davranış alanında yoğunlaşması, alanın disiplinlerarası doğasını açık biçimde ortaya koymaktadır.

3. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Öznel iyi oluş kavramı, yalnızca bireylerin yaşam kalitesini artırmaya yönelik bir unsur değil, aynı zamanda örgütsel düzeyde verimlilik ve iş tatmini açısından da önemli bir kavramdır. Çalışanların iş ve yaşam memnuniyeti, olumlu duygular deneyimlemesi ve psikolojik açıdan sağlıklı olmaları, örgütlerin yenilikçi, üretken ve rekabetçi bir yapıya sahip olmasında belirleyici rol oynamakta; bu durum, öznel iyi oluşun örgütler için de stratejik önemini ortaya koymaktadır. Bu çalışmanın amacı, çalışma hayatında önemli bir yere sahip olan öznel iyi oluş kavramının bibliyometrik bir incelemesini yapmaktır.

Araştırma kapsamında veri seti Web of Science veri tabanından elde edilmiş ve yapılan filtrelemeler sonucunda 3.677 makale analize dâhil edilmiştir. Analiz sürecinde hem performans analizi hem de bilimsel haritalama yöntemleri kullanılmış; veri analizi için VOSviewer ve bibliometrix R paketi tercih edilmiştir. Bulgular, öznel iyi oluş temasının yıllık büyüme oranının %7,56 olduğunu ortaya koyarak bu alanın dinamik ve gelişen bir araştırma alanı olduğunu göstermektedir. Ayrıca, uluslararası ortak yazarlık oranının %28,58 olması, yüksek düzeyde uluslararası iş birliğinin mevcut olduğunu işaret etmektedir.

En çok kullanılan anahtar kavramlar arasında iş tatmini (n=450), yaşam memnuniyeti (n=375), iyi oluş (n=344), öznel iyi oluş (n=195) ve olumlu duygulanım (n=171) öne çıkmaktadır. Tarihsel eğilimler incelendiğinde, özellikle Covid-19 sonrasında kaynakların korunması (COR) teorisi, tele-çalışma, uzaktan çalışma, psikolojik kopuş, iş sonrası toparlanma ve iş talepleri-kaynakları (JD-R) teorisi gibi kavramların trend konular arasında yer aldığı görülmektedir. 2020’li yıllarla birlikte uzaktan çalışmanın yaygınlaşması, çalışma hayatında köklü bir dönüşüm oluşturmuştur. Bununla birlikte boylamsal çalışmaların giderek artması, alanda yöntemsel bir yenilik olarak öne çıkmaktadır.

Zaman içerisinde temaların evrimi incelendiğinde, 1970–2000 yılları arasında araştırmalar daha çok duygulanım, istihdam ve mutluluk gibi genel başlıklara yönelmiştir. 2000’li yıllardan itibaren ise iş tatmini, yaşam memnuniyeti, öznel iyi oluş ve psikolojik iyi oluş kavramları öne çıkmış; 2011–2025 döneminde ise araştırmaların iş tatmini, yaşam memnuniyeti ve pozitif etki etrafında yoğunlaştığı görülmektedir. Bu doğrultuda yapılan tematik gruplanmalar üç tema ortaya koymaktadır: (1) performans teması, iş tatmininin öncülleri ve sonuçları ile çalışan iyi oluşu ve verimlilik arasındaki bağlantıyı vurgulamaktadır; (2) yaşam memnuniyeti teması, iş–özel yaşam kesişiminde iş–aile çatışması, stres, sağlık ve iş memnuniyeti gibi unsurları öne çıkararak hem iş yaşamının kalitesini hem de genel yaşam kalitesini yansıtmaktadır; (3) pozitif etkiler teması, liderlik, duygular, pozitif/negatif etki ve öz-yeterlilik etrafında çalışanların psikolojik deneyimlerini ele almakta, liderliğin çalışan duyguları üzerindeki rolünü ve bu süreçlerden nasıl etkilendiğini açıklamaktadır.

Öznel iyi oluş kavramı hem iş ve aile sınırlarının etkileşimini hem de çalışanların yaşam kalitesini şekillendiren unsurları kapsamaktadır. Bu nedenle tükenmişlik, iş tatmini, stres ve iş sonrası toparlanma gibi çok sayıda öncül, literatürde önemli temalar arasında yer almaktadır. Benzer şekilde en çok atıf alan yayınlara; liderlik, iş–aile ilişkileri, iş ve yaşam memnuniyeti, kariyer başarısı ve örgütlerde iletişim gibi geniş bir çerçevede toplanmaktadır.

Ülkeler açısından bakıldığında en fazla yayına ve etki gücüne sahip ülke ABD’dir. Türkiye’den 24 çalışma tespit edilmiş olup uluslararası iş birliği oranı %17,4’tür. Türkiye’de yayın sayısının ve uluslararası iş birliği oranının artırılması, alanın gelişimi açısından önemli görülmektedir. Dergiler bağlamında incelendiğinde ise en çok yayın yapan dergilerin hem psikoloji hem de örgütsel psikoloji alanından olması dikkat çekmektedir. *Frontiers in Psychology*, *Journal of Vocational Behavior* ve *Journal of Applied Psychology* öne çıkan dergiler arasında yer almakta olup bu durum, öznel iyi oluş literatürünün disiplinlerarası niteliğini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak, çalışma hayatında öznel iyi oluşun artırılması yalnızca bireylerin psikolojik ve fiziksel sağlıkları açısından değil, aynı zamanda örgütlerin verimliliği ve sürdürülebilirliği açısından da kritik bir öneme sahiptir. Özellikle uzaktan ve hibrit çalışma modellerinin yaygınlaştığı günümüzde, çalışanların sınır yönetimini kolaylaştıracak, iş ile özel yaşam arasındaki geçişleri sağlıklı biçimde düzenleyecek uygulamalara duyulan ihtiyaç daha da artmıştır. Bu bağlamda örgütlerin destekleyici politikalar geliştirmesi, iş–yaşam dengesi programlarını yaygınlaştırması ve dijital çağda giderek artan erişilebilirlik baskısına karşı koruyucu düzenlemeler hayata geçirmesi büyük önem taşımaktadır.

Araştırmanın sınırlılıkları arasında yalnızca Web of Science veri tabanının kullanılmış olması yer almaktadır. Bu nedenle Scopus gibi diğer veri tabanlarında yer alan bazı çalışmalar analize dâhil edilememiştir. Ayrıca kullanılan filtreler nedeniyle bazı araştırmaların kapsam dışında kalmış olması mümkündür. Gelecek araştırmalarda farklı veri tabanlarının birlikte kullanılması ve uzaktan çalışma, bilgi çalışanları, girişimcilik ve tele–çalışma gibi farklı meslek gruplarına yönelik öznel iyi oluş incelemelerinin yapılması, literatüre önemli katkılar sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

- ARIA, M., and CUCCURULLO, C. (2017). bibliometrix: An R-tool for comprehensive science mapping analysis. *Journal of Informetrics*, 11(4), 959–975. <https://doi.org/10.1016/j.joi.2017.08.007>
- BAKKER, A. B., and OERLEMANS, W. G. M. (2012). Subjective well-being. In K. S. CAMERON & G. M. SPREITZER (Eds.), *The Oxford handbook of positive organizational scholarship* (pp. 178–187). Oxford University Press.
- BAKKER, A. B., DEMEROUTI, E., and SANZ-VERGEL, A. I. (2014). Burnout and work engagement: The JD–R approach. *Annual Review of Organizational Psychology and Organizational Behavior*, 1(1), 389–411. <https://doi.org/10.1146/annurev-orgpsych-031413-091235>
- BYRON, K. (2005). A meta-analytic review of work–family conflict and its antecedents. *Journal of Vocational Behavior*, 67(2), 169–198. <https://doi.org/10.1016/j.jvb.2004.08.009>
- CARLSON, D. S., KACMAR, K. M., and WILLIAMS, L. J. (2000). Construction and initial validation of a multidimensional measure of work–family conflict. *Journal of Vocational Behavior*, 56(2), 249–276. <https://doi.org/10.1006/jvbe.1999.1713>
- COBO, M. J., LÓPEZ-HERRERA, A. G., HERRERA-VIDEVA, E., and HERRERA, F. (2011). An approach for detecting, quantifying, and visualizing the evolution of a research field: A practical application to the Fuzzy Sets Theory field. *Journal of Informetrics*, 5(1), 146–166. <https://doi.org/10.1016/j.joi.2010.10.002>
- DAY, A., BARBER, L., TONET, J., and LANDERS, R. N. (2019). Information communication technology and employee well-being: Understanding the “iParadox triad” at work. In R. N. LANDERS (Ed.), *The Cambridge handbook of technology and employee behavior* (pp. 580–607). Cambridge University Press.

- DIAZ, I., CHIABURU, D. S., ZIMMERMAN, R. D., and BOSWELL, W. R. (2012). Communication technology: Pros and cons of constant connection to work. *Journal of Vocational Behavior*, 80(2), 500–508. <https://doi.org/10.1016/j.jvb.2011.08.007>
- DIENER, E. (2000). Subjective well-being: The science of happiness and a proposal for a national index. *American Psychologist*, 55(1), 34–43. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.34>
- DIENER, E., and RYAN, K. (2009). Subjective well-being: A general overview. *South African Journal of Psychology*, 39(4), 391–406. <https://doi.org/10.1177/008124630903900402>
- DIENER, E., HEINTZELMAN, S. J., KUSHLEV, K., TAY, L., WIRTZ, D., LUTES, L. D., and OISHI, S. (2017). Findings all psychologists should know from the new science on subjective well-being. *Canadian Psychology/Psychologie canadienne*, 58(2), 87–104. <https://doi.org/10.1037/cap0000063>
- DOMINKO, M., and VERBIČ, M. (2019). The economics of subjective well-being: A bibliometric analysis. *Journal of Happiness Studies*, 20(6), 1973–1994. <https://doi.org/10.1007/s10902-018-0022-z>
- DONTHU, N., KUMAR, S., MUKHERJEE, D., PANDEY, N., and LIM, W. M. (2021). How to conduct a bibliometric analysis: An overview and guidelines. *Journal of Business Research*, 133, 285–296. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2021.04.070>
- EDWARDS, J. R., and ROTHBARD, N. P. (2000). Mechanisms linking work and family: Clarifying the relationship between work and family constructs. *Academy of Management Review*, 25(1), 178–199. <https://doi.org/10.5465/amr.2000.2791609>
- GRANT, A. M. (2008). Does intrinsic motivation fuel the prosocial fire? Motivational synergy in predicting persistence, performance, and productivity. *Journal of Applied Psychology*, 93(1), 48–58. <https://doi.org/10.1037/0021-9010.93.1.48>
- HOBFOLL, S. E. (1989). Conservation of resources: A new attempt at conceptualizing stress. *American Psychologist*, 44(3), 513–524. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.44.3.513>
- JONES, G. R., and GEORGE, J. M. (1998). The experience and evolution of trust: Implications for cooperation and teamwork. *Academy of Management Review*, 23(3), 531–546. <https://doi.org/10.5465/amr.1998.926626>
- JUDGE, T. A., EREZ, A., BONO, J. E., and THORESEN, C. J. (2003). The core self-evaluations scale: Development of a measure. *Personnel Psychology*, 56(2), 303–331. <https://doi.org/10.1111/j.1744-6570.2003.tb00152.x>
- JUDGE, T. A., LOCKE, E. A., DURHAM, C. C., and KLUGER, A. N. (1998). Dispositional effects on job and life satisfaction: The role of core evaluations. *Journal of Applied Psychology*, 83(1), 17–34. <https://doi.org/10.1037/0021-9010.83.1.17>
- KEYES, C. L. M. (2006). Subjective well-being in mental health and human development research worldwide: An introduction. *Social Indicators Research*, 77(1), 1–10. <https://doi.org/10.1007/s11205-005-5550-3>
- KHAN, A., and NASIM, S. (2025). Mapping research on the subjective well-being of knowledge workers: A systematic enquiry deploying bibliometrics. *Management Review Quarterly*, 75(3), 911–954. <https://doi.org/10.1007/s11301-023-00399-5>
- MARTIN, L., PÉNARD, T., and POUSSING, N. (2022). Are employees happier when staying connected with their companies outside working hours? *Social Science Computer Review*, 40(4), 1035–1053.
- NG, T. W. H., EBY, L. T., SORENSEN, K. L., and FELDMAN, D. C. (2005). Predictors of objective and subjective career success: A meta-analysis. *Personnel Psychology*, 58(2), 367–408. <https://doi.org/10.1111/j.1744-6570.2005.00515.x>
- NOYONS, E. C. M., MOED, H. F., and VAN RAAN, A. F. J. (1999). Integrating research performance analysis and science mapping. *Scientometrics*, 46(3), 591–604. <https://doi.org/10.1007/BF02459614>
- OHLY, S., SONNENTAG, S., NIESSEN, C., and ZAPF, D. (2010). Diary studies in organizational research: An introduction and some practical recommendations. *Journal of Personnel Psychology*, 9(2), 79–93. <https://doi.org/10.1027/1866-5888/a000009>
- PAGE, K. M., and VELLA-BRODRICK, D. A. (2009). The ‘What’, ‘Why’ and ‘How’ of employee well-being: A new model. *Social Indicators Research*, 90(3), 441–458. <https://doi.org/10.1007/s11205-008-9270-3>
- RUSSELL, J. E. A. (2008). Promoting subjective well-being at work. *Journal of Career Assessment*, 16(1), 117–131. <https://doi.org/10.1177/1069072707308142>

- RYAN, R. M., and DECI, E. L. (2001). On happiness and human potentials: A review of research on hedonic and eudaimonic well-being. *Annual Review of Psychology*, 52(1), 141–166. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.52.1.141>
- SONNENTAG, S., and FRITZ, C. (2007). The Recovery Experience Questionnaire: Development and validation of a measure for assessing recuperation and unwinding from work. *Journal of Occupational Health Psychology*, 12(3), 204–221. <https://doi.org/10.1037/1076-8998.12.3.204>
- SONNENTAG, S., and NATTER, E. (2004). Flight attendants' daily recovery from work: Is there no place like home? *International Journal of Stress Management*, 11(4), 366–391. <https://doi.org/10.1037/1072-5245.11.4.366>
- TEPPER, B. J. (2000). Consequences of abusive supervision. *Academy of Management Journal*, 43(2), 178–190.
- VAN ECK, N. J., and WALTMAN, L. (2010). Software survey: VOSviewer, a computer program for bibliometric mapping. *Scientometrics*, 84(2), 523–538. <https://doi.org/10.1007/s11192-009-0146-3>